

ORGAN STRONNICTWA POLSKIEJ DEMOKRACJI

472070

No 773 ERĄKOW, SRODA, 17 stycznia 1948r.

1945

ROZKŁAZ NA CZYLIŚCIE NOŻA WIELKI POLSKI

Następnie radiostacja lubelska nadała sygnał do Polaków: "Polscy! Wielka ofensywa sprzymierzonych z nami Armii Czerwonej rozpoczęła się na całym froncie Wisky. Obok niej w brzo-
terstwie broni Armia Armii Polaka sformowana już na wolnej ziemi i nie-
sie Wam wyzwolenie. Rodacy, bądźcie godni, bądźcie godni tego momentu wzo-
rowego. Tymczasem... Nie wierzcie w fałszywe obietnice spokoju i pozostaniecie walczyć
oni, nie dajcie się sprośnym niemieckiej propagandzie ani własnej krzy-
rakowej ślepej nienawiści do Sowietów. Kryjcie się po lasach, łąkach, w
ochronie od ataków śmigłowców, kolejowych, ważnych punktów i obiektów

strategicznych i wojskowych, gdzie możecie pomagać dywersją, sabotażem i wywiadem. Tego wymaga od Was Rząd Tymczasowy. Niech żyje Wolna i Demokratyczna Polska.

Apel ten w formie ulotki w kolorach białym, czerwonym, żółtym i zielonym rozrzucony został z samolotów na cały kraj. Radio Lublin wzbrało obywateli polskich pod okupacją niemiecką do słuchania rozkazów i zarządzeń Tymcz. Rządu przez radio. Instalujcie w miastach detektory, powielajcie wołania i rozrzucajcie na wieś. Dzielcie się wiadomościami. Radio Lublin nadaje na fali Rzymu.

FRONT WSCHODNI. Ofensywa n/Wieś rozwija się wg planów Sowietckiego Dowództwa. Działania rozpadają się na 3 części: odcinek Prus Wschodnich, rejon Narwi, linia Radom-Warszawa oraz Kraków-Oświężowa w kierunku na Śląsk. Po zajęciu wczoraj rano Kielc i Jędrzejowa przerwano zupełnie linię kolejową Kielce-Warszawa, zamykając z 2ch stron Góry Stokrzyskie i linię Skarżysko-Staszów-Ostrowiec. Linia przekroczona na całej długości. Wojska niemieckie zupełnie rozbita i zżeszatkowana cofają się w popłochu na nowe linie obrony Kraków-Olkusz-Zawiercie-Oświężowa. Ofensywa na Warszawę i Radom w pełnym biegu. Brak jeszcze dokładnych wiadomości o jej rozwoju i zasięgu. Sowietci rzucają do walki wyprawowe dywizje, doskonale uzbrojone i wyszkolone. Szczególnie zmotoryzowana artyleria sowiecka daje się słyszeć we wszelkie strony. W Budapeszcie toczą się nadal. Sowietci zdobyli dworce towarowe i dalszych 250 budynków.

Front Zachodni. Walka w Ardenach prowadzona po obu stronach z wielką zaciętością. Niemcy starają się powstrzymać pochód Amerykanów między Bastogne a rzeką Salm. Na środkową Saarę alianci odbrali kilka miejscowości zdobytych parę dni temu przez Niemców. Pod Bitche doszło wczoraj do ostrych pojedynków artyleryjskich. Poza tym bez zmian. Anglicy przegrupowują swoje dywizje na zapleczu linii frontu.

RÓŻNE WIADOMOSCI. Jak donoszą z Moskwy przez radiotelegraf, Związek Radziecki, Irina Portuszka zażądała uwolnienia Rusi Zachodniej, Radzieckiej Republiki i to za polską miejscowość kapitulującą Strebekle Pleso w wysokich Tatrach, która jest oddalona o 175 km od starej granicy Rusi Zakarpackiej. W układzie oświecko-sowieckim z roku 43, jaki zawarł Boncz, wyraźnie zaznaczono, że Rus Zakarpacka wchodzi w skład Czechosłowacji. Motytem interwencji przez emigrantów czechosłowackich w tej sprawie, w wydaniu udzielonym redakcji Associated Press" wyjaśniono mimo takiego układu Związek Radziecki musi liczyć się z porządkem dyktanym przez Rusi Zakarpackiej, która chce przyłączenia do bratniej republiki.

Reuter donosi, że wybitny osłownik francuskiego ruchu wyzwolenia Jean Chauvel został mianowany gen. sekretarzem francuskiego ministerstwa spraw wewnętrznych.

W sobotę w Sztokholmie odbył się pogrzeb b. letowskiego premiera ministrów, prof. Juuri Uluots.

Na ulicach Belgradu odbyły się demonstracje przeciw królowi Piotrowi. Niesiono transparenty z napisami "Nie chcemy żadnego króla, chcemy Tite".

Macedonia ogłosiła swoją niepodległość, t.j. Ustawodawcze Zgromadzenie wybrało na honorowego prezydenta Macedonii Stalina i L. Tite.

Jak donosi Associated Press z Bukaresztu przygotowuje Rada Ministrów ogólny spis batalionów robotniczych, złożonych z volks-deutschek i imigrantów. Do tych kampanii oddziałów mają wejść mężczyźni i kobiety od 18 do 45 lat, by deportować ich na Ural do sowieckiego przemysłu zbrojeniowego.

Wedle programu mają sowieci zabrać 10 milionów Niemców jako niewolników robotniczych, w razie zwycięstwa.

W miejscach zmarłego Wilhelma Temple został Geoffrey Francis Fisher arcybiskup i prymas Anglii.

Z OSTATNIEJ CHWILI. W rejonie Kielc Rosjanie zajęli 12 nowych miejscowości między Lublinem a Międzyrzeczem na północ od Jędrzejowa. W Górach Stokrzyskich i w rej. Staszów-Ostrowiec pojedyncze oddziały niemieckie otoczone likwidują się. Na ulicach Skarżyska toczą się jeszcze ostatnie walki. Na zachód od Nidy Armia Czerwona szybko zbliża się do miejscowości. W rejonie Międzyrzecz, Wolbromia i Siemnik. Zostają zajęte Modziszew i Jędrzejów. W rejonie Jędrzejowa i Jędrzejów.

Tam gdzie była Warszawa. Upadek powstania, zniszczenie Warszawy - to więcej niż przejściowa porażka, po której łatwo i szybko będzie się można otrząsnąć. Zasiuchani w echa zwycięskich fanfar aliantów, nie uświadamiamy sobie w pełni grozy tej sytuacji dziejowej, jakiej się znaleźliśmy dzięki lekkomyślnej i nieodpowiedzialnej imprezie powstańczej, przeprowadzonej na własną rękę, bez należytego porozumienia ze sprzymierzeńcami.

Decyzja taka mogłaby jeszcze mieć jakiś sens, gdyby była umiarkowana sukcesem, choć i to nawet nie jest jeszcze całkowicie pewne i oczywiste.

W wyniku jednak doznanej porażki wszystko się obraca na naszą niekorzyść.

Bądź co bądź Armia Krajowa była oficjalnie uznana przez sprzymierzeńców siłą zbrojną państwa polskiego. Siła ta uruchomiona o kilka kilometrów od frontu niemiecko-sowieckiego po raz drugi została całkowicie rozgromiona i zlikwidowana.

W mniejszej skali powtórzył się wrzesień 39 roku.

Resztki sił zbrojnych Rzeczypospolitej zostały lekkomyślnie i bezroztownie zniszczone.

Nie ludźmy się jednak, że ta straszliwa przegrana wywoła jakiś wzrost sympatii czy entuzjazmu dla Polski. Klęska wrześniowa nie była tak beznadziejną i daremną, jak ten straszliwy upływ krwi powstańczej. W świetle dalszych sukcesów niemieckich Klęska wrześniowa Polski była nieunikniona. Ale w świetle klęsk i porażek niemieckich z 44r. likwidacja powstania polskiego kompromituje bezapelacyjnie już samych Polaków, zdejmuje ich ambicjom państwowym i niepodległościowym cios niezmienny.

W tej chwili poza drobnymi stosunkami oddziałami naszej bohaterskiej armii emigracyjnej, Polska nie rozporządza żadną siłą zbrojną, w rezultacie zaś swego zbrojnego wysiłku ma za sobą dwie straszliwe i niepowetowane klęski.

Czy możemy się łudzić, że tych rzeczy świat nie dostrzeże? Że nie tylko nieprzyjaciela, lecz nawet sprzymierzeńcy z tych faktów wysnuć muszą jakieś wnioski praktyczne, które mogą gędzić w sam fakt naszego suwerennego istnienia.

A zawdzięczamy to wszystko krótkowzroczności politycznej tego samego obozu, który ze słowami "byczo jest" znalazł się nagle na samym dnie przepaści klęski wrześ.

Zmonopolizowawszy następnie w swoich rękach kierownictwo A.K., po zisolowaniu Politycznym Polski i skłóceniu jej ze wszystkimi, postanowił się "odegrać" i dla utrzymania prymatu swej klikki czy obozu na własną odpowiedzialność i ryzyko, rzucił zdezorientowane politycznie oddziały A.K. do nierównej i bezcelowej w danej chwili walki.

Ryzykowna ~~zamierzona~~ zmuszenia Sowieców do okazania pomocy powstańcom, jak z góry można było przewidywać, okazała się zawodna. - Z jakiejże to racji bowiem miały Sowieci, paraliżując własne plany strategiczne, walczyć o wydobycie z matni powstańców, walczących pod sztandarami wrogiego wobec Sowieców rządu londyńskiego?

Polityka międzynarodowa kieruje się wszak innymi zasadami niż przytulki dla paralityków i o tym już, jak się zdaje, nie od wczoraj wiadomo.

W rezultacie jednak tej ślepoty politycznej czynników odpowiedzialnych za wybuch powstania w tak beznadziejnych okolicznościach armia powstańcza swoim daremnym bohaterstwem starała się nadrobić passywa okoliczności i - jak było do przewidzenia - nie zdołała tego zrobić.

Walka w takich warunkach z natury rzeczy stała się dwufrontowa i przypominała pojedynek kopijnika abisyńskiego z czołgiem włoskim i samolotem.

Tragizm sytuacji polega jednak na tym, że za klęskę powstańczą odpowiada nie obóz, który ją wywołał, lecz cały naród.

Cały naród ponosi konsekwencje tej, coż z tego że bohaterskiej, lecz rozpaczliwej i daremnej walki.

Nie da się już oboczyć wrócić na pozycje romantycznej apoteozy cierpiętnictwa i klęski.

Ten rozgrom najżywniejszych sił narodu, ta klęska ponowna, na swoich sprawców odpowiedzialnych za te zdarzenia dziejowe: muszą oni w chwili stosownej stanąć przed sądem narodu i ponieść konsekwencje swej tak brzemiennej dla wszystkich decyzji.

Jednym z najbliższych skutków tego politycznego ryzykanctwa i niepożyteczności było zniszczenie Warszawy.

Ozym dla narodu tak ubożego pod względem zasobów kulturalnych, jak naród polski jest pozbawienie go takiego ośrodka jak Warszawa - nie da się wprost przewidzieć.

Jesteśmy i byliśmy narodem, rządzonym centralistycznie, dla którego stolica jest zarządem i jedynym państwem i narodem.

Nie możemy się przeciw ludziom zbyt silnym i aktywnym, tkwiącym w zbiorowości polskiej. Były one zgromadzone głównie w stolicy, trochę w Krakowie, Lwowie, może jeszcze w Poznaniu. - Żadne z tych miast jednak nie może w najmniejszej mierze odegrać roli Warszawy.

Wiedzieli więc Niemcy, co robić, niszczyć stolicę Polski. To nie jest tylko zniszczenie miasta - to cięcie z serca narodu.

Warszawa była dla Polaków tym czym Jerozolima dla Żydów. Po zniszczeniu Jerozolimy przez Rzymian i spaleniu świątyni Salomona, nastąpił nowy zupełnie okres w dziejach narodu żydowskiego - diaspora.

Cos podobnego zachodzi w psychice polskiej. Wytwarza się nowa zupełnie psychologia narodu w rozproszeniu - bez domu, bez ziemi, bez żadnego realnego czy materialnego punktu oparcia. Uprzedmiotowane siły społeczne, tkwiące w zabytkach miasta, będącego mózgiem i sercem narodu, uległy zniszczeniu i zagubie.

Bogatszy i pełniejszy naród od polskiego mógłby się zachwiać i zakłamać po takiej klęsce.

Jak naród polski nadrobi czy przezwycięży tę stratę, nie wiemy jeszcze, lecz dostrzegamy narazie straszliwą grozę i tragizm istnienia narodu w rozproszeniu, którego wymaga całkowitego przepostaciowania formy życia zbiorowego.

Oto jest nowe zgaszenie, przez którym stajemy, jako przed jedną z konsekwencji powstania, które uwieczniło całą dotychczasową politykę okupantów, zacierających własnie do rozproszenia narodu przez urzędnicze już przecież zniszczenie Warszawy, masowe deportacje potom i ewakuacje całych terenów, wywóz ludności w głąb Rzeczy. Pożar sierpniowy z zgliszczy Warszawy, dopełniła i uciecha tych potwornych środków, zacierających do pozabawienia narodu polskiego wszystkich środków życia zbiorowego, do zabicia w nim samego poczucia jedności i wspólnoty, której nigdy, przyznać trzeba, za wiele w nas nie było.

Jak powrócić do tej straty, jak na pogorzeliżu życia dawnego i jego nieopłakanych ruinach odnaleźć tężyznę nowego - oto pytanie, które z dramatyczną wyrazistością staje teraz przed świadomością każdego tułacza polskiego, pytanie, na które musi znaleźć jasną i nieodpartą odpowiedź, jeśli nie stracił swej woli istnienia.

- - - ooooo - - -

Z OSŁOWNIEŃ CHMIL, c. 3, str. 2, po obu stronach wprowadzono do boju silne formacje czołgów. Lotnictwo nie niszczyło niw, stanowiska artylerii, koncentracje wojsk, mosty i sweroz kołjowe. Wzduż linii kolej. i dróg rozbito niemieckie przygotowania do kontruderzenia. Marsz sowiecki idzie wybitnie na Olkusz i Zawiercie. Niemcy przygotowują się do linii obrony Kraków-Częstochowa. Skala została wczoraj przez wypad czołgów pancernej zajeto. Szpice dochodzą pod Trzebinie i Kraków.

W Słowacji Niemcy uderzyli na ważny węzeł kolejowy Sv. Križ. w Budapeszcie zabito po ciężkich walkach Instytut agronomii specjalnie mocno broniony przez wojska niemieckie.

W rejonie Jarka Magnuszów, Puławy-Kazimierz rzucono polemic odskoki do ofensywy. Atak w trójkątzie między Wisłą a Bugiem z przyczółka mostowego n/ Wisłą na Pułtusk. Na terenie Słowacji doszło wczoraj do bitwy pancernej między Koszicami a Losong.

Na froncie włoskim nie ma żadnych wydarzeń godnych wzmianki.

Lublin podał, wczoraj, z okazji ofensywy, przemawiając do rodaków pod okupacją niemiecką Siof Tymcz. Rządu RP Premier Osóbka-Morawski. Londyn donosi: gen. Sosnkowski, po przybyciu do Kanady, był serdecznie witany przez tamtejszą Polonię. Polskie eskadry lotnicze biorą udział w bitwach n/ rejonem Belgii.

